

TanaBanas Sumba Mission Project

Zendingsproject van Bill & Marion Sommer

BELANDA, 17 April 2003

Aan onze Sumba zendingsvrienden.

Het is weer tijd om het een en ander over het dagelijks leven in het voor jullie verre Oosten te schrijven.

Er is heel wat te beleven in deze wereld, oorlog, revolutie, ziektes enz. En het wordt er niet beter op. De mens wil God niet erkennen, soms is er nog een vorm van erkenning maar het dienen van God en het leven naar Gods geboden ontbreekt. Wie God verlaat heeft smart op smart te vrezen. Persoonlijk, maar zeker als volkeren en naties van de wereld.

Dit is ook hier in Sumba duidelijk te zien, al is het hier dan heel rustig en blijft alles al jaren het zelfde. Toch is hier veel ellende, we ervaren dat dagelijks. Er zijn de laatste weken erg veel mensen ziek geworden met malaria, tbc. Nu het door de regentijd wat koeler is geworden, hoesten veel mensen. Ook heerst er longontsteking en griep. Veel oudere mensen en kleine baby's stierven. We zitten nu al zes weken zonder vroedvrouw die tegelijkertijd dienst deed als verpleegster. Ook is er geen dokter meer, zijn contract was afgelopen en hij keerde terug naar zijn eigen eiland. Nu is er dus geen enkele medische hulp in dit gebied waar meer dan twee duizend mensen wonen, verspreid over een groot gebied en vele kampongs, waarvan sommige alleen te voet bereikbaar zijn. Marja staat er dus alleen voor. De ernstige zieken worden door ons naar het ziekenhuis in de stad gebracht. Ook daar is er een te kort aan medische hulp. Tanabanas valt dan buiten de boot. Niets aan te doen, zeggen ze dan. Donderdag hopen we de gouverneur te spreken en hulp te vragen voor de mensen hier.

Ook zijn er problemen op school, de directeur ligt al voor een jaar af en aan in het ziekenhuis. Gelukkig hebben we nu een Canadese onderwijzeres te leen van de Bali mission. Terri Roos werkt twee van de drie maanden voor ons. Iedere morgen werkt ze twee uren in de school waar ze Bijbelles geeft en nog wat andere vakken. In het kindertehuis heeft ze een kleuterklas en 's middags geeft ze les aan de oudere kinderen. We hebben momenteel 20 kinderen in het tehuis. De verzorging vergt veel tijd omdat er 11 kleintjes zijn waarvan verschillende medische verzorging nodig hebben. Er is gelukkig vooruitgang te zien en zijn we dankbaar dat de medicijnen gezegend worden. Alhoewel ondervoede kinderen lang met maagproblemen blijven tobben, doordat de maag en darmen te lang hebben stil gestaan. Voor een van onze eerst kindjes duurde het bijna twee jaar voordat ze normaal kon eten. Zo zijn er verschillende in het tehuis als zij.

Binnenkort hopen we ook een kindje te krijgen met een hazenlipje, er zijn problemen met de voeding. Ze zal waarschijnlijk geopereerd moeten worden. Ook is er een vier maanden oude baby die vanaf haar geboorte tbc heeft. Maar haar vader wil niet hebben dat haar moeder gratis medicijnen gaat halen in de polikliniek. Vaak zijn er allerlei redenen voor, die wij niet kunnen volgen of begrijpen. Het gevolg is vaak dat vele van deze kinderen sterven. Nog kort geleden hadden we twee zulke gevallen. Ik spreek elke zondagmiddag in een dorp ongeveer 12 kilometer hiervandaan. Marja neemt medicijnen enz mee, ook een pot met vitamines en snoep voor de kinderen, die langs de weg ons op staan te wachten. In de kampong waar ik moest spreken was een baby ernstig ziek met longontsteking. Toen Marja vroeg waarom ze niet naar ons huis voor medicijnen kwamen, haalden ze hun schouders op. Deze ouders hebben beide gestudeerd en moesten dus beter weten. Op de terugweg worden we telkens weer aangehouden om zieken te helpen. Bij een van de huizen (lees: hutten) was ook weer een baby met longontsteking, ernstig ziek. Menselijkerwijs gesproken zouden beide baby's misschien gestorven zijn. We zijn vaak een uur langer onderweg voordat we thuis zijn. Soms staan er meer dan honderd kinderen langs de weg op hun vitamines en lolly te wachten. Als we van zieke kinderen horen gaan we er gelijk op af, maar vaak is het al te laat of de ouders geven geen toestemming. Veel kinderen hebben dikke buikjes van de wormen en zijn daarom ook brood mager. We doen wat we kunnen, we mogen nog steeds iedere zondag aan 5 verschillende kampongs het Woord van God brengen. Er zijn nog twee andere kampongs die gevraagd hebben of we daar willen komen spreken, maar de zondag is al vol, misschien kunnen we er een 's middags bij doen. Alleen de mensen slapen van 12 tot 3 wat het moeilijk maakt. Misschien is er een mogelijkheid om het door de week te doen, b.v. woensdagmiddag om 5 uur. Dan is het wat koeler en zijn de mensen klaar met hun werk.

Ook op de zondagsschool met ongeveer honderd kinderen mag het goed gaan.

De generator werkt weer goed de laatste tijd. We hebben er veel onkosten aan gehad en over 2 of 3 maanden moet het weer een complete onderhoudsbeurt hebben, dit kost ons ongeveer 1700 Euro aan materialen en 900 Euro werkloon. Als het enigszins mogelijk is hopen we een nieuwe te kopen en deze oude als reserve te houden.

De truck geeft veel onkosten, maar het doet zijn best en rijdt nog, (Marja is elke keer weer dankbaar als ze zonder problemen van de stad weer thuis komt).

Diesel olie voor de generator wordt nu met een tanktruck gebracht, dat ons een trip per week naar de stad uitspaart. Verleden week werd er weer 5000 liter gebracht, kosten 9.250.000 RP (1050 Euro of 0.21 cent per liter!). Als we zuinig zijn is dit genoeg voor vier maanden. We hebben elektriciteit van 7 tot 10 uur 's morgens en 's middags van 5 tot 10 uur 's avonds. De meisjes moeten deze tijden goed benutten om de berg met was klaar te krijgen. Het is lang genoeg om de koelkasten en vriezer koud te houden enz.

We moesten met verschillende programma's stoppen omdat er niet genoeg inkomsten zijn. Ook worden de onkosten van de medicijnen steeds hoger, en dat komt op de eerste plaats. We moesten stoppen met het verstrekken van een maaltijd per dag voor honderd kinderen uit de omstreken en we kunnen momenteel niet meer kinderen aannemen in het tehuis.

We hopen dat de actie in Holland van de verschillende scholen en ook het artikel in het Terdege (23 april) een succes mag zijn zodat het werk voortzetting mag hebben en meer bekendheid voor ons werk hier in Sumba mag komen.

We maken soms ook grappige dingen mee. Verleden week hadden we veel reparaties aan de truck en Marja had vis gekocht op de markt voor het kindertehuis. We waren de koelbox vergeten dus vroegen we aan een van de jongens daar of we de vis zo lang in de koelkast mochten leggen. Hij gaf de zak met vis aan het dienstmeisje. Een paar uur later kwam er een heerlijke geur van gebakken vis uit de keuken. Marja zei voor de grap, dat is onze vis. Om drie uur zei de garagehouder tegen ons dat hij eerst ging eten. Na zeven uren wachten was de truck klaar en Marja ging de vis ophalen. De vrouw des huizes die die dag weg geweest was en dus nergens van wist, vroeg wat voor vis? U snapt de rest van het verhaal zeker wel, het was onze vis en wij gingen naar huis met het kleine beetje dat over gebleven was. Om zulke dingen kun je echt lachen.

De volgende avond waren een paar van de 2 tot 4 jaar oude jongentjes in de badkamer samen aan het spelen. Waarschijnlijk trok een van hen het waterslangetje onder het fonteintje los. Twee vlogen de deur uit, maar Samuel stond aan de andere kant van de water straal en schreeuwde of hij vermoord werd. Juni holde naar de badkamer en opende de deur en was eensklaps nat van top tot teen.

De kinderen kunnen allemaal goed met elkaar opschieten en spelen veel met elkaar. Ze doen haast alles samen, iedereen heeft zijn eigen werkje waarvoor hij of zij verantwoordelijk is en vaak zien we de kinderen elkaar helpen. Na het eten is het 'quiet time', dan doen ze spelletjes of lezen ze elkaar voor. Ze leren veel liedjes, voor het ontbijt wordt er eerst gezongen en Bijbel gelezen, dit is voor de kinderen die om 7 uur naar school moeten en dan kunnen vertrekken als het tijd is. 's Avonds na het eten wordt er ook altijd gezongen en dan mogen ze om de beurt een versje opgeven. Kleine Ester, 18 maanden oud zingt ze allemaal mee. De kinderen krijgen elke avond Bijbelles, waar ook vragen over gesteld worden. We bidden dat ook deze kinderen voor de eeuwigheid gezegend zullen worden.

A.s. woensdag hoopt Christina Sihombing voor drie maanden naar Nedeland te komen Ze is uitgenodigd door Mr. en Mrs. Theo Vermeulen uit Papendrecht. Haar adres daar is:

Christina Sihombing	Telefoon :	078-6150221
P/A Fam. 1beo Vermeulen	Fax:	078-6410378
Akeliezoo 6		3355 BR Papendrecht

Als er iemand is die haar wilt uitnodigen of meer over de Sumba mission wil weten, of een zendingavond wilt houden, kunt u haar daar bellen of faxen voor verdere inlichtingen.

Speciale dank aan Mr. en Mrs. Vermeulen die deze reis voor Christine bekostigden.

Marja hoopt in juli naar Canada te vertrekken om onze kinderen daar te bezoeken en als de Heere het geeft een nieuw kleinkind te ontmoeten. Ook moet ze de verplichte halfjaarlijkse visum ophalen. Deze reis wordt door ons zelf bekostigd dus niet door de mission betaald. Onze oudste zoon uit Afrika heeft weer een ticket gestuurd voor mezelf. Ik kan daar dan voor twee weken verblijven.

We vertrouwen op de Heere om ons in al het nodige te voorzien. Dat ook Zijn Woord hier onder de bevolking gebracht mag worden en dat we de armen en zieken mogen verzorgen. Denk aan het werk hier in Sumba, vooral in uw gebed.

Onze hartelijke dank voor alle hulp, speciaal aan de schoolkinderen uit Waddinxveen voor jullie acties. Het was leuk om jullie allemaal te zien afgelopen februari en wat over ons werk in Sumba te vertellen.

Ontvang de hartelijke groeten van ons allen hier.

Bill Sommer.

Dit project kunt financieel ondersteunen door uw gift over te maken op bankrekeningnr. 4836.00.342
t.n.v. Zendingscomm. Ned.Herv.Gem. te Schoonhoven o.v.v. TanaBanas Sumba Mission Project

correspondentieadres: fam. C. Bergshoeff, Archimedesstraat 15, 2871 XJ Schoonhoven
website: <http://home.filternet.nl/~sumbamiission> e-mail: sumbamiission@filternet.nl